

ÎN C H E I E R E

28 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul
Inspectoratului General al Poliției, Țurcanu Sergiu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bichir Artur împotriva
Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea ordinului, restabilirea în
funcție și obligarea perfectării contractului individual de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 09 decembrie 2013 Bichir Artur a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea ordinului,
restabilirea în funcție și obligarea perfectării contractului individual de muncă.

În motivarea acțiunii a menționat că, a activat în funcția de ofițer superior de
investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații
infracțiuni a Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun. Chișinău a
Inspectoratului General al Poliției (în continuare ofițer superior de investigații al IP
Rîșcani), iar prin ordinul nr. 164-ef din 08 mai 2013 emis de Inspectoratul General al
Poliției, Bichir Artur a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția de ofițer
superior de investigații al IP Rîșcani.

Afirmă că, prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 02 august 2013 s-a
anulat ordinul nominalizat supra și s-a restabilit în funcția deținută anterior, angajatorul
întru executarea hotărîrii date emițînd ordinul nr. 362-ef din 04 septembrie 2013 prin care
a dispus restabilirea lui Bichir Artur în funcția de ofițer superior de investigații.

Angajatorul constatînd că, funcția în care a fost restabilit Bichir Artur nu este
vacantă prin același ordin a dispus numirea acestuia în funcția de ofițer de investigații al
Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a
Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun. Chișinău a Inspectoratului
General al Poliției.

Precizează că, la data de 13 octombrie 2013 Curtea de Apel Chișinău a casat

hotărîrea Judecătoriei mun. Chişinău din 02 august 2013 şi a pronunţat o nouă hotărîre de respingere a acţiunii. Iar la 08 noiembrie 2013 prin ordinul nr. 466-ef emis de Inspectoratul General al Poliţiei s-a abrogat ordinul nr. 362-ef din 04 septembrie 2013.

Susţine că, ordinul nr. 466-ef din 08 noiembrie 2013 i-a fost adus la cunoştinţă în ziua emiterii, însă nu i s-a comunicat despre faptul că este concediat din funcţia de ofiţer de investigaţii continuînd să-şi exercite funcţia pînă la data de 26 noiembrie 2013.

Consideră că, nu a fost concediat din funcţia de ofiţer de investigaţii şi nici nu i s-a perfectat contract individual de muncă în condiţiile în care a fost admis la muncă prin ce i se îngrădeşte dreptul la muncă.

Solicită anularea ordinului nr. 466-ef din 08 noiembrie 2013 emis de Inspectoratul General al Poliţiei, constatarea încheierii pe perioadă nedeterminată a contractului individual de muncă între Inspectoratul General al Poliţiei şi Bichir Artur în calitate de angajat în funcţia de ofiţer de investigaţii al Biroului crime grave al Serviciului poliţiei criminale al Secţiei investigaţii infracţiuni a Inspectoratului de poliţie Rîşcani al Direcţiei de poliţie mun. Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei cu restabilirea în această funcţie, obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de a perfecta în formă scrisă contractul individual de muncă privind angajarea în funcţia de ofiţer de investigaţii, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliţiei în beneficiul său a salariului pentru absenţă forţată de la serviciu în mărimea salariului mediu şi repararea prejudiciului moral.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 03 aprilie 2014 s-a refuzat în admiterea cerinţelor lui Bichir Artur către Inspectoratul General al Poliţiei privind anularea ordinului nr. 466-ef din 08 noiembrie 2013 cu privire la abrogarea ordinului de repunere în unele drepturi ale lui Bichir Artur, restabilirea în funcţie, perfectarea contractului individual de muncă, începînd cu data de 04 septembrie 2013, încasarea salariului mediu pentru absenţă forţată de la lucru şi repararea prejudiciului moral ca neîntemeiată.

Instanţa a stabilit că, Bichir Artur a fost concediat din funcţie în corespundere cu prevederile Codului Muncii şi întru executarea hotărîrii judecătoreşti, iar prin declaraţiile date de dînsul acesta a confirmat faptul că este de acord cu funcţia propusă de ofiţer de investigaţii.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 12 decembrie 2014 s-a admis apelul declarat de Bichir Artur, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 03 aprilie 2014 şi s-a pronunţat o nouă hotărîre prin care s-a admis acţiunea, s-a anulat ordinul nr. 466-ef din 08.11.2013 cu privire la abrogarea ordinului de repunere în unele drepturi a lui Bichir Artur, s-a constatat ca fiind încheiat pe termen nedeterminat contractul individual de muncă între Inspectoratul General al Poliţiei şi Bichir Artur în calitate de angajat în funcţia de ofiţer de investigaţii al Biroului crime grave al Serviciului poliţiei criminale al Secţiei investigaţii infracţiuni a Inspectoratului de poliţie Rîşcani al Direcţiei de poliţie mun. Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei, gradul de locotenent-colonel de poliţie începînd cu 04 septembrie 2013, s-a restabilit Bichir Artur în funcţia de ofiţer de investigaţii al Biroului crime grave al Serviciului poliţiei criminale al Secţiei investigaţii infracţiuni a Inspectoratului de poliţie Rîşcani al Direcţiei de poliţie mun. Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei, s-a obligat Inspectoratul General al Poliţiei să perfecteze în formă scrisă contractul individual de muncă privind angajarea în funcţia de ofiţer de investigaţii al Biroului crime grave al Serviciului poliţiei criminale al Secţiei investigaţii infracţiuni a Inspectoratului de poliţie Rîşcani al Direcţiei de poliţie mun. Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei, s-a încasat din contul Inspectoratului

General al Poliției în beneficiul lui Bichir Artur salariul pentru absență forțată de la muncă pentru perioada 08.11.2013-12.12.2014 în mărime de 73834,41 lei, cu mențiunea că, hotărîrea judecătorească în partea restabilirii lui Bichir Artur în funcția de ofițer de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, în gradul de locotenent-colonel de poliție și încasarea unui salariu mediu lunar în mărime de 5597,57 lei se execută imediat.

Instanța de apel în motivarea concluziei sale a menționat că, concedierea lui Bichir Artur din funcția de ofițer de investigații putea fi dispusă doar în condițiile prevăzute de lege și numai în situația în care ar fi existat premise legale, exhaustiv reglementate de Codul Muncii și de Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului de încetare a contractului individual de muncă.

S-a conchis că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 466-ef din 08.11.2013 în partea în care se pretinde că a fost concediat din funcția de ofițer de investigații este pasibil anulării or, acesta a fost emis în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013 care a fost pronunțată în legătură cu un litigiu de drept privind funcția de ofițer superior de investigații și nicidecum cu privire la funcția de ofițer de investigații al Serviciului poliției criminale al Secției Investigații a Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției.

Instanța a stabilit că, între Inspectoratul General al Poliției și Bichir Artur nu a fost încheiat un contract individual de muncă, iar ținînd cont de faptul că Bichir Artur a fost admis la muncă, s-a obligat angajatorul de a perfecta contract individual de muncă.

La data de 10 februarie 2015 reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Țurcanu Sergiu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, hotărîrea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia recurată este contradictorie, totodată precizînd că, la caz, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Afirmă că, instanța de apel a dat apreciere numai argumentelor menționate de către Bichir Artur considerîndu-le ca fiind întemeiate, a ignorat faptul că ordinul contestat de Bichir Artur a fost emis de angajator în vederea executării deciziei Curții de Apel Chișinău 31 octombrie 2013.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, decizia recurată este contradictorie, iar instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea poartă un caracter declarativ și nu sunt susceptibile să denote caracterul ilegal al deciziei recurate.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că, instanța de apel a dat apreciere numai argumentelor menționate de către Bichir Artur considerîndu-le ca fiind întemeiate și a ignorat faptul că ordinul contestat de Bichir Artur a fost emis de angajator în vederea executării deciziei Curții de Apel Chișinău 31 octombrie 2013 nu reprezintă temei de declarare a recursului și nu pot fi reținute.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar

argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Țurcanu Sergiu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Țurcanu Sergiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat